

EL CINEMA

Comentaris

Per primera vegada apareixeran, en un mateix film, tres artistes premiats per l'Acadèmia d'Arts i Ciències cinematogràfiques: Norma Shearer, Fredrich March i Charles Lauhgtón. Norma Shearer fou premiada l'any 1929 pel seu paper de dona traïcionada en el film «La Divorciada». Fredrich March ho fou l'any 1932, de resultes del rol de doctor en la cinta «Dr. Jekill and Mr. Hayde», que es presentà al nostre públic amb el títol de «El hombre i el monstruo». En aquest film, Fredrich March, té al seu càrrec el paper de Dr. que arriba a separar l'esperit del bé i el del mal. En aquest film, Fredrich March, ens dóna a conèixer l'extraordinària predisposició que té pels films d'aquesta mena, que són els que li preferim. Aquest jove actor s'havia revelat en «El amor no muere» amb Norma Shearer, i en «Strangers in Love» on encarna rols de doble personalitat. Charles Lauhgtón és el més novell guanya-

Mary Glory i Raimú en una escena de «Carlo Magno»

dor del llorer cinematogràfic que tant costa d'obtenir. L'aconseguí per la interpretació que féu en el film anglès «La vida privada de Enrique VIII», que ha estat un triomf formidable arreu on s'ha presentat. Aquesta pel·lícula, motiu d'aquest comentari, i en la qual apareixen junts aquests tres grans artistes, no té nom, encara, en castellà, però el títol en anglès és «The barrets of Wimpole Strett». Es obra de

Sidney Franklin, preparada als estudis de la Metro Goldwyn Mayer i basada en una obra de Rudolph Besier. No obstant, no és aquesta la primera cinta en la qual Norma i Fredrich apareixen junts al llenç. Ja hem dit que «El amor no muere» havia juntat estels i directors, però llavors cap havia conquerit la glòria, i si això fos poc, ambdós s'havien juntat quan Norma havia anat a New-York amb ganes d'obrir-se lloc en el camp del cinema i Fredrich, empleat en un banc, ho havia deixat tot per a dedicar-se a l'art de Talía. Es separaren per camins diferents i quan el celuloide els uní pel primer film, ambdós havien conquerit ja diners i fama.

Havem vist...

...al Cinema Ideal Park, «Yo soy Susana», film romàntic per Lilian Harvey i Gené Raymond i el passat dimecres «Por el mar viene la ilusión», opereta molt distreta amb Edith Mera, Jacques Catelain i Lucien Baroux, i la sublim creació de Marta Eggerth i Hans Garay «Vuelan mis canciones», opereta sublim que té per tema la simfonia incompleta del gran músic Franz Schubert. Aquest film té per escenari Viena amb la seva cort luxosa i Hongria amb la bellesa de les seves planúries.

...al Teatre Principal vegèrem un film de Carl Laemmle interpretat per Sidney Fox, «Compensación». Completà el programa «Noche de Venganza», i dues cintes còmiques. A. V.

Bon encert el d'aquesta col·lecció, destinada a il·lustrar el nostre públic sobre la vida i els fets dels nostres homes més representatius dintre la política.

El gran ambient polític de casa nostra, l'interès passionant que les nostres masses senten pels homes que li han dut la República i l'Estatut, feia necessària, imprescindible del tot, en la nostra bibliografia la publicació d'una col·lecció com la que comentem.

Les nostres generacions més joves, és a dir, les que s'han format durant el període de la Dictadura i, per tant, no pogueren viure els antecedents dels homes que avui ocupen els càrrecs més destacats de les nostres institucions de govern, seran els qui més profit hauran de treure dels volums d'aquesta col·lecció.

Un altra avantatge encara que aquestes joves generacions trobaran en la sèrie *Homes de la República*, el primer volum de la qual ha aparegut resentiment, és el que aniran profunditzant en la conciença de la història del catalanisme en aquests últims anys, tan pròdigs en esdeveniments i ensenyances.

El primer volum, dedicat a Joan Casanovas, actual president del Parlament català, és degut a la ploma del jove i fort escriptor Ramon Xuriguera, el nom del qual comença a imposar-se en les nostres lletres.

Amb un estil sobri i clar, tal com

correspon a aquesta mena de treballs, Ramon Xuriguera ens traça la biografia de Joan Casanovas, entrat en la política quan encara era ben jove. mèrit ben remarcable si es té en compte que en aquells temps hom no tenia pas massa confiança a les joventuts per a encarregar-los llocs responsables de govern, i més bé

advocat dels obrers, aleshores que tan exposat era l'exercici d'aquesta professió, degut a les amenaces de tota mena i de les quals la barbàrie governant els feia objecte. Casanovas, però, amb vertader menyspreu del perill, sabé imposar-se i complir el seu deure.

Cal remarcar també l'actitud enèrgica de Casanovas quan, en motiu de l'anada del mariscal Joffre a Barcelona, la policia espanyola, en una d'aquelles càrregues que la feren cèlebre, intentà penetrar al Palau de la Generalitat on s'hi havia refugiat la multitud espaordida. Casanovas, al veure que els mossos d'esquadra dubtaven, els dirigí aquestes paraules: —*Si les terceroles no serveixen per a res, trenqueu-les.* Paraules que tingueren la virtut de fer reaccionar als mossos i d'enfrontar—ja aleshores!— la força de Catalunya amb les de l'arbitrarietat: l'opressió.

L'activitat política de Joan Casanovas d'ençà l'adveniment de la República, és de tothom coneguda. Tots sabem el seu pas pels diversos llocs de representació que ha vingut ocupant i com la seva personalitat política s'ha imposat cada dia més arribant a ésser, a l'hora actual, un dels homes de més relleu de l'actual política catalana.

Ramon Xuriguera ha fet amb aquest volum, una obra modèlica dintre el gènere gens fàcil de la biografia.

Llibres nous

per R. PLA I CORAL

CASANOVAS

per Ramon Xuriguera

Col·lecció *Homes de la República*

eren reservats a barbes venerables. encara que amaguessin una ridícula buidor.

L'activitat pública de Casanovas va lligada amb els fets més ressonants i emotius de la història política d'abans de la Dictadura i la biografia escrita per Ramon Xuriguera ens el mostra principalment en el temps del terrorisme blanc, en la seva doble condició de polític i